

[Miljøministeren]

ke-OECD-lande til decideret bortskaffelse, hvorfor jeg i mine tidligere svar har henholdt mig til dette.

Der er imidlertid efter forhandlingerne i januar 1992 om forordningsforslaget udsigt til, at der kan vedtages et generelt eksportforbud for miljøfarligt affald til ikke-OECD-lande. Et ændringsforslag herom forventes formelt fremsat af EF-Kommissionen, der i forbindelse med Europa-Parlamentets snarlige udtalelse om forslaget har haft drøftelser med Parlamentets miljøudvalg.

Da eksportforbudet for miljøfarligt affald til ikke-OECD-lande således forventes at blive en del af den kommende affaldsforordning, mener jeg ikke, at der på nuværende tidspunkt er grund til, at Danmark tager initiativer.

Spm. nr. S 441

Til *sundhedsministeren* (30/1 92) af:

Køpke Christensen (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange sengepladser der ikke benyttes på grund af manglende ressourcer på sygehusene i Danmark – fordelt på de enkelte sygehuse?«

Begrundelse

Det bedes i svaret oplyst, hvordan udviklingen af ikkebenyttede sengepladser på landets sygehuse har været gennem det sidste år.

Svar (6/2 92):

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

I 1989, som er det seneste år, hvor udnyttelsen på landsplan af sengekapaleteten er endeligt opgjort, blev samtlige sygehussenge gennemsnitligt benyttet i ca. 85 pct. af årets dage.

Når hver enkelt sygehusseng ikke er blevet benyttet 100 pct., hænger det bl.a. sammen med, at presset på den enkelte afdelings sengekapaleteten kan variere betydeligt over tiden. I praksis er et antal senge derfor i perioder ubenyttede.

En anden forklaring er, at den tid, en patient i gennemsnit er indlagt – og dermed forbruget af sengedage – generelt er faldende som følge af effektiviseringer, herunder overgang til nye undersøgelses- og behandlingsformer, der foregår ambulante. Tilpasningen af det samlede antal senge foregår imidlertid bl.a. på grund af

afdelingsstrukturen ikke i helt samme tempo som faldet i sengebehovet.

Der er altså ikke generelt tale om, at sengepladser permanent er ubenyttede på grund af ressourcemangel.

Spm. nr. S 442

Til *skatteministeren* (30/1 92) af:

Erling Christensen (S):

»Hvorledes vil ministeren vejlede Told- og Skatteregion Odense med hensyn til indsatsen imod »falske regninger«, omfakturering, og vil ministeren om nødvendigt tage initiativ til en lovændring?«

Begrundelse

En byretsdom i Odense frikender i december 1991 en anklaget for omfakturering med den begrundelse, at det ikke er bevist, at forfatteren til en falsk faktura også ved, at regningen senere skal bruges til skatte- og momsunddragelse.

Efter oplysninger til Fyns Amts Avis vil det betyde, at Told- og Skatteregion Odense må opgive mange omfaktureringssager til flere millioner kr., som man har liggende.

Svar (7/2 92):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Ved en dom afsagt af Højesteret den 8. december 1988 blev en sag, hvor en håndværksmester efter sin tilståelse var fundet skyldig i bl.a. forsætlig medvirken til skattesvig ved forskellige omfaktureringer, hjemvist til fornyet behandling ved byretten, idet Højesteret fandt, at der ikke havde været tilstrækkeligt grundlag for at lægge håndværksmesterens tilståelse til grund for domfældelsen. Ved den fornyede behandling af sagen blev håndværksmesteren ved Vestre Landsrets dom af 13. december 1989 frifundet for de pågældende forhold, idet landsretten fandt, at omfaktureringerne nok havde til formål at gøre det muligt for en direktør at besvige de selskaber, han var direktør og aktionær i, men ikke at muliggøre skattesvig.

Højesterets dom synes af de underordnede domstole at være blevet opfattet som et retspolitisk signal om, at der bør udvises tilbageholdenhed med at udvide området for skattekontrollovens § 13 – og hermed også straffelovens